

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 26 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รักผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่า “ความจำเป็นเป็นมารดาของการประดิษฐ์คิดค้น” เมื่อยุคอุตสาหกรรมได้เริ่มขึ้น โลกของเราเกิดความจำเป็นที่ต้องมีแสงสว่างมากกว่าแสงสว่างของเทียนไขและตะเกียงน้ำมัน ในปี ค.ศ. 1879 โทมัสอัลวา เอดิสันจึงได้คิดค้นและประดิษฐ์หลอดไฟฟ้าไส้คาร์บอนขึ้นจนสำเร็จ ในกรณีนี้เราเห็นได้ชัดว่าเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น มนุษย์มักจะพยายามคิดค้นและประดิษฐ์นวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นเพื่อความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของตนอยู่เสมอ ในพระศาสนจักรของเรา “ความจำเป็นเป็นมารดาของการค้นพบ” ด้วยเหมือนกัน แม้ว่ามีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่บ้างก็ตาม

ในบทอ่านแรกวันนี้เมื่อโมเสสตระหนักว่าชาวอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารมีจำนวนมากเกินกว่าที่ท่านคนเดียวจะสามารถดูแลเอาใจใส่ได้อย่างทั่วถึง ท่านจึงร้องทุกข์ต่อพระเจ้าเกี่ยวกับภาระที่หนักอึ้งนี้ พระเจ้าทรงรับสั่งให้ท่านเรียกชุมนุมผู้อาวุโสที่มีชื่อเสียงดีเจ็ดสิบคน และพระองค์**“ทรงเอาจิตส่วนหนึ่งที่อยู่ในโมเสสประทานให้แก่บรรดาผู้อาวุโสเหล่านั้น”** (กตว11:25) ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระองค์ทรงแบ่งปันอำนาจและหน้าที่ของโมเสสให้พวกเขา ในเหตุการณ์นี้เราเห็นได้ชัดว่าความจำเป็นทำให้โมเสสค้นพบว่าท่านไม่จำเป็นต้องทำทุกสิ่งด้วยตัวท่านเอง พระเจ้าทรงปรารถนาให้เพื่อนร่วมชาติคนอื่นมีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งการนำทางและดูแลเอาใจใส่ประชากรของพระองค์ร่วมกับท่าน

น่าเสียดายที่โยชูวาไม่เข้าใจพระประสงค์และแผนการของพระเจ้าอันนี้ ดูเหมือนว่าขณะนั้นท่านยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอที่จะยอมรับการแบ่งปันหน้าที่ผู้นำของโมเสสที่พระเจ้าประทานแก่เอลาดาดและเมดาด ผู้ซึ่งไม่อยู่ในกระโจมนัดพบเมื่อพระจิตเสด็จลงมาเหนือผู้อาวุโสคนอื่นๆ ท่านได้พูดกับโมเสสว่า **“โมเสส เจ้านาย จงห้ามเขาเถิด”** (กตว11:28) แต่โมเสสตำหนิความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของท่านว่า **“ท่านอิจฉาแทนเราหรือ เราปรารถนาจะให้องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระจิตของพระองค์แก่ประชากรทั้งปวง และให้เขาทุกคนเป็นประกาศด้วย”** (กตว11:29) สำหรับโมเสส ถึงเวลาแล้วที่ประชากรทุกคนของพระเจ้าจะมีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นและการไถ่กู้ของพระองค์

ในพระวรสารวันนี้มีบางสิ่งที่คล้ายกันได้เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงแบ่งปันพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นและการไถ่กู้ที่พระองค์ทรงได้รับมอบหมายจากพระบิดาแก่บรรดาศิษย์ของพระองค์ แต่เมื่อนักบุญยอห์นเห็นชายคนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มเดียวกันกับท่าน กำลังใช้พระนามของพระเยซูเจ้าขับไล่ปีศาจ เหมือนโยชูวาในบทอ่านแรก ท่านรู้สึกขุ่นเคืองใจและทูลพระองค์ว่า **“พระอาจารย์เจ้าข้า เราได้เห็นคนคนหนึ่งขับไล่ปีศาจเดชะพระนามของพระองค์ เราจึงพยายามห้ามปรามไว้ เพราะเขาไม่ใช่พวกเดียวกับเรา”** (มก 9:38) แต่พระเยซูเจ้าไม่ทรงเห็นด้วยกับแนวคิดที่คับแคบของท่าน ซึ่งยึดติดและผูกขาดสิทธิและความถูกต้องไว้กับคนในกลุ่มหรือแวดวงของตนเองเท่านั้น

พระองค์ทรงให้หลักการสั้นๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ผู้ใดไม่ต่อต้านเรา ก็เป็นฝ่ายของเรา” (มก 9:40)
พระเยซูเจ้าทรงใจกว้างและเป็นอิสระจากความอิจฉาใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่พระองค์ทรงปรารถนาคือ การแผ่ขยายพันธกิจ
แห่งการช่วยให้รอดพ้นและการไถ่กู้ของพระองค์ออกไปให้กว้างไกลและครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในพระศาสนจักรของเราปัจจุบันนี้กฎเกณฑ์ที่ว่า“ความจำเป็นเป็นมารดาของการค้นพบ”ยังคงใช้ได้ อยู่ใน
สังคายนาวาติกันที่สองสมเด็จพระสันตะปาปาและบรรดาพระสังฆราชตระหนักดีว่าตั้งแต่สมัยเริ่มแรกแล้วพระเจ้า
ประทานศาสนบริการที่รู้จักกันในนาม“**สังฆานุกร**”แก่พระศาสนจักร ฐานันดรนี้เกิดขึ้นเมื่อกลุ่มคริสตชนมีความ
จำเป็น กล่าวคือ ตอนนั้นจำนวนคริสตชนเริ่มมีจำนวนมากขึ้น กลุ่มที่พูดภาษากรีกไม่พอใจกลุ่มที่พูดภาษาฮีบรู
เนื่องจากบรรดาแม่ข่ายของพวกเขาไม่ได้รับการแจกทานอย่างพอเพียง บรรดาอัครสาวกจึงเรียกประชุมและเลือกบุรุษ
เจ็ดคนเพื่อมาทำหน้าที่นี้ (กจ6:1-7) ก่อนสังคายนาวาติกันที่สองพระสงฆ์คนเดียวเท่านั้นสามารถแจกศีลมหาสนิทได้
สังฆานุกรที่ยังเรียนอยู่ที่บ้านเณรยังต้องขออนุญาตเป็นพิเศษจึงจะสามารถทำหน้าที่นี้ได้ หลังสังคายนาวาติกันที่สอง
เมื่อคาทอลิกมารับศีลมหาสนิทมีจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน พระศาสนจักรจึงได้ค้นพบว่า“**ฆราวาส**”น่าจะเป็นศาสนบ
ริกรพิเศษในการแจกจ่ายศีลมหาสนิทได้เช่นเดียวกันและศาสนบริการนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นชอบและทรงพอ
พระทัยด้วย ก่อนสังคายนาวาติกันที่สองพระสงฆ์ทำทุกสิ่งในมิสซารวมทั้งอ่านพระคัมภีร์ด้วย แต่หลังจากที่ได้
ย้อนกลับไปดูงานเขียนที่พูดถึงธรรมเนียมเก่าๆ พระศาสนจักรก็ค้นพบว่าตนเองเคยมีศาสนบริการฆราวาสเก่าแก่ที่
รู้จักกันในนาม“**ผู้อ่านพระคัมภีร์**” ด้วยเหมือนกัน

น่าเสียดายที่คริสตชนบางคนยังมีความคิดเหมือนโยชูวาและนักบุญยอห์น พวกเขาต่อต้านการค้นพบและ
รู้สึกไม่พอใจที่พระศาสนจักรอนุญาตให้ฆราวาสที่แต่งงานแล้วมารับศีลบวชเป็นสังฆนุกรหรือพระสงฆ์ บางคนปฏิเสธ
ความคิดที่ให้ฆราวาสช่วยแจกหรือส่งศีลมหาสนิท และยืนยันว่าตนเองสามารถยอมทนในเรื่องนี้ได้เฉพาะในกรณีพิเศษ
จริงๆ บางคนยอมรับไม่ได้ที่ให้ฆราวาส โดยเฉพาะผู้หญิง ช่วยมิสซา อ่านและแบ่งปันพระคัมภีร์ในพิธีมิสซา

พี่น้องที่รัก เพราะความจำเป็น แสงสว่างจึงได้ฉายแสงเข้ามาในพระศาสนจักรของเรา แสงสว่างดังกล่าวนี้
สว่างสุกใสกว่าสิ่งประดิษฐ์ของโหม้ส้อลลา เอดิสันเสียอีก เพราะเป็นแสงสว่างของพระจิตเจ้าที่คอยช่วยพระศาสนจักร
ให้มองเห็นความจริงชัดเจนมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ เราควรเปิดใจต่อกิจการของพระจิตเจ้า แทนที่จะขุ่นเคืองใจ เราควร
ขอบพระคุณพระเจ้า และขอพระองค์โปรดให้กิจการของพระจิตเจ้าดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อนในพระศาสนจักร
ของเรา จำไว้เสมอว่างานรับใช้พระเจ้าไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะกับศาสนบริการที่ได้รับศีลบวชหรือได้รับการแต่งตั้งเป็น
พิเศษเท่านั้น แต่เป็นของคริสตชนทุกคน เราควรใจกว้าง พร้อมแบ่งปันงานรับใช้กับทุกคน แม้ว่าคนๆ นั้นอาจไม่ใช่
พรหมพวกหรือคนกลุ่มเดียวกันกับเราก็ดำเนิน

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน